

קידושין נד

לפי הבנת ר' יוחנן בשיטת רבי מאיר, הקדש בשוגג – לא מתחלל
קושי על ר' יוחנן: איתיביה: חנוני כבעל הבית, דברי ר"מ, ר' יהודה אומר: חנוני כשולחני; עד כאן לא
קא מיפלגי - אלא דמר סבר: חנוני כשולחני, ומר סבר: חנוני כבעל הבית, אבל דכולי עלמא - אם
הוציא מעל!
דחיית הקושי: רבי מאיר לדבריו דר' יהודה קאמר: לדידי, אם הוציא נמי לא מעל, אלא
לדידך, אודי לי מיהא דחנוני כבעל הבית, ואמר ליה: לא, כשולחני.

הבנת רב בשיטת ר' מאיר: חזרנו על כל צדדים של ר"מ, ולא מצינו הקדש בשוגג אין מתחלל, במזיד
מתחלל, ומשנתנו - בכתנות כהונה שלא בלו, הואיל וניתנו ליהנות בהן, לפי שלא ניתנה תורה למלאכי
השרת.

קושי על רב: ת"ש: כתנות כהונה שבלו - מועלין בהם, דברי ר"מ; מאי לאו אפי' לא בלו!
דחיית הקושי: לא, בלו דוקא.

קושי על רב: ת"ש: מועלים בחדתיך ואין מועלים בעתיקים, (דברי ר' יהודה: ר' מאיר אומר: מועלין אף
בעתיקים, שהיה ר"מ אומר: מועלין בשירי הלשכה; ואמאי? נימא: הואיל וניתנו ליהנות, לפי שלא
ניתנה תורה למלאכי השרת, דהא חומת העיר ומגדלותיה משירי הלשכה אתו, דתנן: חומת העיר
ומגדלותיה וכל צרכי העיר - באין משירי הלשכה! ל
דחיית הקושי לא תימא: ר"מ, אלא אימא: ר' יהודה.
קושי על רב: ת"ש: דתניא, אמר ר' ישמעאל בר רבי יצחק: אבני ירושלים שנשרו - מועלים בהם, דברי
ר"מ!

דחיית הקושי לא תימא: ר"מ, אלא אימא: ר' יהודה.

קושי על הדחייה: אי ר' יהודה, ירושלים מי מיקדשא? והתנן: כאימרא, כדירים, כעצים,
כאישים, כהיכל, כמזבח, כירושלים; ר' יהודה אומר: כל האומר ירושלים - לא אמר כלום! וכי
תימא, משום דלא אמר כירושלים, והתניא, ר' יהודה אומר: כל האומר כירושלים - לא אמר
כלום, עד שידור בדבר הקרב בירושלי!
תירוץ: תרי תנאי נינהו ואליבא דר' יהודה.

עוד אמורא שמבין כר' יוחנן: אמר עולא משמיה דבר פדא, אומר היה ר"מ: הקדש, במזיד - מתחלל,
בשוגג - אין מתחלל, ולא אמרו בשוגג מתחלל - אלא לענין קרבן בלבד.
דחייה: וכי מאחר דאין מתחלל, קרבן במאי מחייב?
נוסח אחר: אלא כי אתא רבין, פריש משמיה דבר פדא, אומר היה ר"מ: הקדש, במזיד - מתחלל,
בשוגג - אין מתחלל, ולא אמרו בשוגג מתחלל - אלא לענין אכילה בלבד.